

tioner, at disse skulle være Instructioner for alle danske Statsborgere, og at Børgerne, hvad enten Instructionerne bringes til deres Kundskab eller ikke, skulle kunne ifalde Straf for at overtræde Bestemmelserne deri, og det uagtet Instructionerne, da vi gavede Loven, ikke engang vare til i Concept, forekommer Bestemmelsen mig, som gjentagne Gange fremhævet, at være meget unaturlig.

Udsig: Jeg vil tillade mig en Bemærkning til, hvad der blev ytret af det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Krieger), og som ogsaa tidligere var ytret af det ærede 11te Kongevalgte Medlem (Liebe), men som jeg, da jeg sidst havde Ordet, glemte at omtale. Der kunde synes at ligge overmaade Meget i den Bemærkning, som blev fremført angaaende den Virkning, der burde tillægges den yderligere Oplysning af Sagen, som kunde blive en Følge af Sagens Behandling for Domstolene, og det skal jeg ogsaa ganske villigt indrømme, dersom det virkelig er Meningen, at den Slags Sager skulle undergives en egentlig inquisitorisk Behandling, saaledes at de Paa-gjældende skulle underkastes et Forhør, i den Hensigt at bringe Sagen frem i en større Detail og constatere den større eller mindre subjective Skyld. Det kan jeg imidlertid ikke troe har været Udvalgets Mening, naar det har foreslaaet en Forandring af den tidligere Procesmaade til Politiretsproceduren; jeg kan ikke troe, at det derved har villet fremkalde en saadan inquisitorisk Behandling af disse Sager, som vist ikke i sig selv turde være hensigtsmæssig. Jeg har tænkt mig, at naar Udvalget har foreslaaet denne Forandring i Proceduren, har Grunden været den, at det har villet have en kortere, en mere summarisk Fremgangsmaade, som medførte færre Bekostninger, men ikke, at det har villet gøre disse Sager til egentlig criminelle Sager. Naar der skulde være Spørgsmaal væsentlig om Andet end en Undersøgelse af, om en Overtrædelse var begaaet eller ikke, naar der virkelig skulde anstilles en nøiere og dybere Undersøgelse i flere Henseender, saa troer jeg, at denne Procesmaade lidet egner sig dertil, og hvis det skulde blive Følgen af Udvalgets

Forslag, vilde jeg i sig selv ansee det for lidet heldigt.

Krieger: Jeg er overbevist om, at Udvalget, hvorledes Afstemningen end vil falde, vil overveie de Spørgsmaal, der ere komne frem, og navnlig er der eet Punkt, som maa komme til en bestemt og klar Afgjørelse, nemlig det, der blev berørt af den ærede Ordfører, om der ved Ordensbøder alene skulde være tænkt paa Mulder, som disciplinært idømmes Soldbetjente. Det kan umulig være Meningen efter Udvalgets Fleertals Opfattelse; thi saa kunde det ikke have villet, at det Slags Sager skulde bringes for Politivretten. Jeg seer altsaa ikke Andet, end at der maa være tænkt paa en saadan Tilfidsættelse af administrativ Orden, som ikke blot vedkommende Soldbetjente, men overhovedet Alle de, som komme ind under denne Lov, maatte gjøre sig skyldige i.

Liebe: Maa jeg blot bemærke, at det upaatvivlelig netop er Lovudkastets Mening, at det er Børgerne, som her ere „Vedkommende“ i de Sager, der er Spørgsmaal om, og ikke blot de underordnede Officierer. Udtrykket Ordensbøder er jo ogsaa forladt i den forandrede Skikkelse, hvori § 25 fremtræder efter Fleertallets Forslag. Vi have kaldt det Bøder istedetfor Ordensbøder, netop fordi Paragraphen efter Fleertallets Forslag i mange Retninger vil have Andre for Die end de underordnede Officierer.

Ordføreren: Jeg har ikke Noget imod, at Ordet „Ordensbøder“ er forandret til Bøder; jeg troer næsten, at jeg selv har foranlediget det, men jeg kan ikke komme bort fra, at det dog ikke kan være Rigsdagens Mening at overdrage til Overtoldbestyrerens Myndighed til at give Instructioner — thi Instructioner er Ordet — som skulle have Strafansvar til Følge ikke blot for selve Soldbetjentene — thi det er i sin Orden — men for os Alle sammen.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved: